

החג	השבת	היום	השבת
17:57	17:18	16:05	החג
17:54	17:20	16:21	תל אביב
17:54	17:18	16:12	ירושלים
17:58	17:21	16:23	באר שבע

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות כרמל / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

בשדה מתבודדים! • מקומה של השכינה הוא במערת המכפלה • כל התפילות וכל השפע שבעולם עוברים דרך מערת המכפלה • ההתבודדות נעשית במערה ובשדה • גם בתוך הבית אפשר להתבודד

הפתח לשמים.
זו גם הסיבה שחברון נקראת חברון, 'חברון' מלשון 'חבור'. מערת המכפלה מחברת את השמים והארץ יחדיו.

לרעות בשדות זרים

השבת היא סוד השדה, בחינת 'שדה חקל תפוחין קדישין', סוד השכינה, סוד יום השביעי.
כמו בכל דבר בבריאה, גם בשדה יש בחינות של קדושה גדולה, ויש גם להיפך, בחינות של טומאה.

ישנם שני בחינות שונות של שדה, יש שדה שהיא מקום הקדושה, מקום של תפילה והתבודדות. ויש שדה השייכת לטומאה, בבחינת 'ויהי בהיות בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו'.

כשעם ישראל חלילה נופלים לידי חטא, הם גם נופלים משדה דקדושה לשדה דקלקול, ואז במקום 'ויצא יצחק לשווח בשדה', הם נמצאים במדרגת 'ציון שדה תחרש'.

כנגד הצדיקים שהולכים בשדות ומתבודדים שהם בחינת יוסף הצדיק שנמכר והלך לבדו למצרים, כנגד כך נאמר 'ציון שדה תחרש', וזו שדה של קלקול. ציון בגימטריא יוסף, וכשהעולם מתוקן אזי יוסף הצדיק נמצא במדרגתו השלמה ואז יש שדה דקדושה, אולם כשחלילה חוטאים ויוסף הולך בין הקליפות, אזי נאמר 'ציון שדה תחרש'.

אמנם, יש שביארו פסוק זה בצורה חיובית. 'ציון שדה תחרש' - 'תחרש' בחינת עבודה חרישית, היינו ללכת לשדה לתפילה, לחרוש את השדה, לעבוד את ה' יתברך בקדושה, בתפילה והתבודדות.

בודד במערה

גם המערה שבשדה מרמזת על מעלת ההתבודדות. המערה היא רמז למקום נסתר בו אין אף אדם ושם אפשר להתבודד. השדה בו נקברו האבות והאימהות הקדושים, זהו שדה שכולו מסמל קירבה אלוהית, דבקות, תשוקה וכיסופים לבורא עולם.

אולם מהמערה שבשדה נוכל ללמוד עוד יסוד גדול על ההתבודדות. גם כשאין בנמצא שדה ריק מבני אדם ועל האדם להישאר בביתו, גם שם הוא יכול להתבודד, וזה על ידי מערה. כשאדם נכנס לתוך חדר סגור, אפילו אם זה בתוך הבית שלו, די בכך שהוא לבד בחדר לעצמו בכדי להתבודד ולדבר עם אבא שבשמים.

ידוע שמוהר"ת בתחילת דרכו היה מתבודד במטבח שבביתו על ידי שהיה שם מחיצה סביבותיו ושם הוא היה שופך את ליבו לה'.

יה"ר שנוכח כולנו למעלת שלמות ההתבודדות אכ"ר.
שבת שלום!

פרשת חיי שרה מזכרת המילה 'שדה' שתים עשרה פעמים!
השדה הוא סמל ההתבודדות, כל מי שמחפש מקום שקט להתבודד הולך לשדה.

בדברי רבותינו מובא שיש י"ב גבולי אלכסון. כלומר, אם ניקח קובייה של שש צדדים יהיה שם שנים עשר קווים של גבול מכל הצדדים. שתים עשרה הפעמים בהם מופיעה המילה שדה בפרשה שלנו הם כנגד שתים עשרה גבולי אלכסון שיוצרים ריבוע נפרד בו האדם יכלו להתבודד בשקט ובשלווה ולעבוד את קונו.

עבדא דקודשא בריך הוא

כתוב בזוהר הקדוש (חלק א' קכב.): "...מלך לשדה נעבד, מאן מלך, דא קב"ה לשדה נעבד כד איהו אתתקן כדקא יאות..."

כאשר אדם זוכה לעבוד את הקב"ה בשדה של הקדושה, על ידי תפילה, צעקה ושיחה לפניו יתברך, אזי כביכול ה' יתברך נהיה עבד לאותו אדם, בבחינת המלך בשדה, בבחינת 'שדה חקל תפוחין קדישין'.

כאשר אדם מתחבר עם בחינת השדה, הוא מתחבר עם השכינה הקדושה שהיא שרויה בשדה של מערת המכפלה, כי שם מקום קבורת האבות והאימהות הקדושות.

כעפרא דארעא

מערת המכפלה נקראת שדה עפרון, מלשון עפר, מכיוון שהשכינה מתפלשת בעפר, בבחינת 'ונפשי כעפר לכל תהיה', ולכן אברהם אבינו אמר 'אנכי עפר ואפר'.

השכינה הקדושה היא עצמה בבחינת עפר מחמת השפלות והענווה שיש לה, ובפרט היום כשהיא בגלות ומושפלת עד עפר. ולכן בקברי צדיקים שהם מקום העפר, שם גם שורה השכינה הקדושה, כי היא הולכת לצדיקים ולמקום העפר.

מובא בליקוטי מוהר"ן (תורה ע') שהעפר הוא בחינת כח המושך. בעפר יש כוח המושך וכוח המקיים, על העפר כולם עומדים והוא המקום של כולם והוא מקיים את כולם.

הצדיק גם דומה לעפר, הוא כוח המושך, בחינת עפר, בבחינת 'אנכי עפר ואפר', וממנו מגיע השפע לכולם והוא מקיים את כולם.

פתח שערי שמים

מכיוון שבמערת המכפלה נמצאת השכינה הקדושה כי שם זה בחינת שדה, לכן גם התפילות שלנו עוברות דרך מערת המכפלה.

אולם יתירה מזאת, במערת המכפלה יש את הפתח לשמים. כתוב במגלה עמוקות שכל התפילות עולות דרך מערת המכפלה. ולכן גם משם מגיע כל השפע כי שם זה

חלל (פרק ד')

רבינו מגלה לנו שהחלל הפנוי קיים בכל נפש בישראל - הצמצום וכל תורת הקבלה שייכים לכל אחד באופן פרטי - כחלק מהתפקיד שלנו בבריאה מוטל עלינו לדעת כיצד להשתמש בכל תורת הקבלה בכדי להתקרב אל ה' - רבינו גם מלמד אותנו כיצד בפועל נצל את החלל שבנפש לעבודת ה' - הדרך לעבוד את ה' על ידי החלל הפנוי מורכבת משני חלקים - מחד על האדם לפנות את ליבו לעבודת הבורא ולבטל את התלהבותו על מנת שיהיה שם מקום לגילוי אורו יתברך - מאידך על האדם למלא את כל חלל לבו באלוקות ולבטל את החלל הפנוי - השבוע נעסוק בחלק הראשון כיצד האלוקות שבלב היא אין סופית ומכוח כך האדם מתלהב עד אין סוף והוא לא יכול לעבוד את הבורא - עבודת האדם לבטל התלהבות זו על מנת שיהיה ליבו פנוי לעבוד את הבורא בהדרגה

החלל הפנוי קיים בכל נפש מישראל

חלל הפנוי המבאר בזהר הקדוש ובעץ חיים בתחלתו וכו', כל זה נעשה אצל כל אחד מישראל שהוא חלק אלוה ממשעל, כי בצלם אלקים עשה את האדם. כי כל הצמצומים של בחינת חלל הפנוי הכל נעשה עם כל אדם בכל זמן כפי מדרגתו.

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות תפלת המנוחה הלכה ז)

וצריך לדעת לכל הנ"ל הקדמה אחת הידועה למבינים בכתבי האר"י ז"ל ובחדושי אדונינו מורנו ורבינו זכרוננו לברכה שבעל עולם ובכל דרגא ובכל אדם יש כל בחינת השתלשלות כל העולמות ועל כן זאת הבחינה של הצמצום של חלל הפנוי הוא בכל עולם ובכל אדם ובכל דרגא. שקדם שיוירד אור הדיעה שהוא החיות מעולם לעולם וכו' הוא בבחינת אין סוף וצריך לזה בחינת צמצום של חלל הפנוי כמו שהיה בתחלת הבריאה ואחר כך נמשך האור בדרך קו וכו', כפיכח וכו' וכו'. כי כל אדם בכל דרגא כלל מכל העולמות ומה שיש בכלל יש בפרט.

(לקוטי הלכות או"ח - מ -

הלכות פקדון וארבעה שומרים הלכה ג)

עבודת האדם לצמצום התלהבותו כדי להשאיר מקום של חלל בו מקום העבודה

ולבאר הענין קצת, צריך לחזור ולבאר ענין התורה הזאת. וכל התורה היא, כי מבאר ב"עץ חיים" בתחלתו, שששהשם יתברך רצה לברא את העולם היה אור הקדוש ברוך הוא אין סוף, ולא היה מקום לבריאת העולמות. והצרך כפיכח לצמצם אור האין סוף לצדדיו, ונעשה חלל הפנוי. ובתוך החלל הפנוי הזה, ברא כל העולמות. וכל העולמות נבראו על ידי חכמה, כמו שכתוב: "כלם בחכמה עשית". ועקר תכלית בריאת העולמות היה בשביל המלכות,

הינו כדי לגלות מלכותו. שזה אי אפשר כי אם על ידי העולמות, כי אין מלך בלא עם. ובשביל זה היה הצמצום של החלל הפנוי, כדי שיהיה מקום לבריאת העולמות, כדי שיתגלה מלכותו יתברך. כל זה מבאר בזהר ובכתבים:

ורבינו זכרוננו לברכה, מבאר כל זה בכל אדם. כי כל אחד מישראל הוא חלק אלוה ממשעל, ועקר האלקות בלב. והאלקות שבלב איש הישראלי הוא בחינת אין סוף, כי אור להביותו הוא עד אין סוף, הינו אין סוף ואין תכלית לתשוקתו. ולפי גדל ההתלהבות הלב של איש הישראלי שהוא עד אין סוף, לא היה אפשר לו לעשות שום עבודה, ולא היה יכול לגלות שום מדה טובה. כי מגדל התלהבותו עד אין סוף, אינו יכול לעשות שום דבר. שזהו בחינת מה שבתחלת הבריאה לא היה מקום לבריאה, מחמת שהיה הכל אין סוף כנ"ל. כי בריאת העולמות, הן הן המדות כנ"ל. ועל כן בהדרג צריך האדם לצמצם אור התלהבות לבו שהוא עד אין סוף, כדי שיוכל לעבד את השם בהדרגה ובמדה. כי השם יתברך רוצה בעבודתו, שיעבד אותו בעבדות ובמדות טובות, שזה אי אפשר כי אם על ידי הצמצום כנ"ל. וכשמצמצם את אור להביות לבו, אזי נשאר חלל פנוי בלב. בחינת: "ולבי חלל בקרבי". (שזהו סוד חלל הפנוי שהיה בתחלת הבריאה). ובתוך זה החלל הפנוי, נתגלגל מדותיו הטובות. שהם סוד בריאת העולמות, שהיה בתוך חלל הפנוי הנ"ל. כי המדות הן הן העולמות כנ"ל. הינו כי על ידי הצמצום שצמצם את אור ההתלהבות, שעל ידי זה נעשה בחינת חלל הפנוי. בחינת: "ולבי חלל בקרבי". על ידי זה הוא עובד את השם יתברך בהדרגה ובמדה, ונעשה מעשים טובים ומדות טובות. שכל זה הוא בחינת התגלות המדות, שהן העולמות, בתוך חלל הפנוי שבלב.

(ליקוטי מוה"ר - מהדורא קמא סימן מט)

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנה השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ח)

לתרומות: 053-31-25231

במגזין ניצוצות ובחברת הילדים שמחה ליה, היוצאים לאור מדי חודש, תמצאו סיפורים חסידיים ותוכן מרתק לכל המשפחה

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

חשונו בלין
נשלח בדואר
לכתיבת המגזין

המגזין
החודשי
החדש
החדש
החדש

להצטרפות: מוקד מגזין
02-623-1218

מגזין
החדש
החדש
החדש

מגזין
החדש
החדש
החדש

מגזין
החדש
החדש
החדש

מגזין
החדש
החדש
החדש

מגזין
החדש
החדש
החדש

המלחמה על הארץ

אשתו, 'נחמה', שלא זכרה את בעלה בצורה כזאת מעת נישואיהם, עמדה בפתח הסלון כשהיא מתביישת להיכנס, היא לא ידעה האם כעת הוא עת לדבר או עת לשתוק, ואולי בכלל כעת הדבר הנכון ביותר הוא לעזוב את הסלון.

ר' חצק'ל שהבחין בה מבין דמעותיו קרא לה בקול משתנק וביקש ממנה לעמוד לצידו.

קולו עוד היה קטוע ודיבוריו נשמעו יותר כיבבה, סערה ניכרה על פניו, היא חשה כי בכוונתו לומר לה דבר מה חשוב במיוחד. היא ניגשה ונעמדה בסמוך אליו.

ר' חצק'ל פתח וסגר את פיו מספר פעמים עד שהצליח לומר את דבריו:

"ר' נתן מסביר, שאריכות הימים לה זכה אברהם אבינו, הייתה בזכות כך שהוא קנה קרקע בארץ ישראל,

ת העמל והעבודה שעשה ר' חצק'ל בשנותיו האחרונות על מנת לזכות לעלות לארץ ישראל, יהיה קשה מאד לתאר. שעות על גבי שעות הוא השקיע בכדי לחפש אחר דירה ראויה המתאימה עבורו, מספר פעמים הוא שלח את נכדיו שהתגוררו בארץ הקודש לראות דירות שונות שהוצעו על ידי כמה וכמה תיווכים, ולמרות הכל בכל פעם מחדש הם חזרו בידים ריקות כשהם מבשרים לו כי לא זו הדירה המתאימה.

ר' חצק'ל לא התיימש ולבסוף החליט לעלות בעצמו לארץ ולגור תחילה בשכירות עד שתימצא הדירה המתאימה. אולם גם הפעם עמדו בפניו קשיים ומניעות שונות. בתחילה היו אלו בירוקרטיות שונות של חידוש הדרכון, בהמשך התפרצה הקורונה, ולאחר מכן הוא חש שלא בטוב.

בנין עדי עד

אריכות הימים לה זכה אברהם אבינו, הייתה בזכות כך שהוא קנה קרקע בארץ ישראל

הוא קנה את מערת המכפלה והיה לו זכות בארץ ישראל. ר' נתן מסביר שלכן נסמך הפסוק 'ואברהם זקן בא בימים', לקניינה של מערת המכפלה, כי בזכות מערת המכפלה זכה אברהם אבינו לאריכות ימים.

"אני לצערי לא זכיתי, בשנים האחרונות מאז התבגרתי ניסיתי לעלות לארץ משום שידעתי מדבריו של ר' נתן, לצערי לא זכיתי, משמים עיכבו ומנעו ממני, וכעת אני חש כי קרב קיצי.

הוא סיים את דבריו, קרא שמע ישראל בקול צלול וברור, ונשמתו עלתה בסערה השמימית.

כך זכה ר' חצק'ל להיפטר במיתת נשיקה על מיטתו, כששיאיתו האחרונה היא לזכות לקדושת הארץ עליה הפליג רבינו רבות.

(ליקוטי הלכות ספר תורה הלכה ד כ)

בפעם האחרונה שניסה ר' חצק'ל להגיע לארץ הקודש הוא היה בטוח כי הפעם הוא אכן יצליח. הכרטיס הוכן וסודר על הצד היותר טוב, כל המזוודות הוכנו מבעוד מועד, והוא חש בטוב כמו שלא חש כבר מספר שנים.

אולם לא כך היה רצון הבורא. בדרך לשדה התעופה התברר ר' חצק'ל על סגירת השמים האוויריים של ארץ ישראל בעקבות מלחמה שפרצה, מלחמה שלמים כונתה בשם 'מלחמת שנים עשרה הימים'.

בפחי נפש חזר ר' חצק'ל לביתו, הוא חש כי הוא לא מסוגל לעמוד בזה, שנים של עמל ויגיעה ללא כל תוצאה. הוא חזר לביתו עייף ומותש, ותושיב על כורסת העור הנוחה, ולפתע ים של דמעות פרצו מעיניו, המחשבות והזיכרונות בשילוב הרצונות הפנימיים שהתעוררו בקרבו גרמו לו לסערת נפש של ממש.

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי צא' הממוקמת בלב האזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימית מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

והשב כוהנים לעבודתם

שבעים וושש שנים לפמירתו של ר' מרדכי מבילוגריא זיע"א • כ"ה חשוון תש"י - תשפ"ו

הכוהנים, הרוחות רק הלכו וסערו מיום ליום. השמועות השונות טענו כי אברמלה הכהן מתכונן גם הוא לשאת את כפיו.

היעלה על הדעת! הייתכן כי כהן שפגם בקדושתו ישא את כפיו בפרהסיא לעין כל וקול מחאה לא ישמע!

משלחות שונות של עסקנים, רבנים ואישי ציבור, יחד עם יהודים רבים שלבם היה חם לבורא ותורתו, ניגשו ופנו לאברמלה בתחנונים שיועיל בטובו לוותר ולא לעלות לדוכן, הללו ניסו להסביר לו את חומרת מעשהו ויחד עם זאת איימו עליו באיומים שונים כי אם ימשיך בדרכו הנלוזה רע ומר יהיה סופו. אולם כל אלו לא עזרו מאומה.

היחיד שהגיב באיפוק היה דווקא רב העיר הלא הוא הגה"ק הרבי מבילוגריא. כאשר גונבו לאוזניו השמועות אודות מעשיו של אברמלה ותוכניתו לחגים, הוא הזמין אליו מספר עסקנים לברר האם אכן נכון הדבר.

משאומתו הדברים מול העסקנים והרבנים השונים, פנה הרבי לקבוצת העסקנים והורה להם בנחרצות: לא יתכן הדבר כי כהן שפגם בקדושתו יעלה לדוכן, אולם מאידך לזרוק אותו בעל כורחו ולבזות יהודי לעין כל גם זה לא אפשרי, אי לכך, מעתה, כל עוד הכהן הנ"ל רוצה לעלות לדוכן, לא יעלו כלל הכוהנים לדוכן וברכת הכוהנים בטלה ומבוטלת!

ההוראה שיצאה מביתו של הרבי התפשטה חיש מהר והסעירה שוב את הרוחות. 'האם מחמת כהן פושע אחד יפסיד הכלל כולו את השפע הגדול מברכת כוהנים', טענו אנשים שונים באוזניו של הרבי, אולם הוא המשיך להתעקש ולעמוד על דבריו.

כוונתו של הרבי הייתה, שכאשר הכהן יראה כי בגללו התבטלה ברכת-כוהנים, הוא יפנים ויבין את חומרת מעשיו וכך יפרוש מחטאו.

ואכן כעבור מספר חגים בהם לא התקיימה ברכת-כוהנים, החלו הרחוקי תשובה להיכנס בלבם של אברמלה הכהן, כשהוא חישב לעצמו כיצד הכלל כולו מפסיד מחמת מעשיו. לא עברו ימים רבים ואברמלה עזב את האשה הגרושה ופרש מחטאיו.

...

חג הפסח התקרב ויחד איתו התרגשות יתירה התעוררה בקהל, כאשר הכל מצפים מחדש לברכת הכוהנים אשר כמעט השתכחה מזיכרונם.

אך לפתע התעוררה סערה מחדש, הייתה זו עוד הוראה אשר יצאה מביתו של הרבי, וכך היה תוכנה: היות ואברמלה התגבר על עצמו ועזב את חטאיו, לאותו כבוד יעלה הוא לבדו לדוכן בחג זה, כך יראו כולם וידעו כמה גדולה מעלתם של בעלי תשובה.

כך בחכמתו הרבה העמיד הרבי את הדת על תילה וזכה להשיב יהודים לאביהם שבשמים.

ל גדלותו בתורה של הגה"ק ר' מרדכ"ה מבילוגריא אין צורך להעיד. כבר בהיותו בין כ"ד שנים בלבד הוצע לו לשמש ברבנות בעיר בילוגריא, אולם הדבר לא יצא בפועל עד שנה לאחר מכן.

גאון עולם היה הרבי, אך יחד עם זאת הוא עמד בכל עוז ופעל מתוקף תפקידו כרבה של העיר בילוגריא, להעמיד את הדת על תילה. ידע הרבי והכיר בכוחו ואף עשה בו שימוש רב, כשהוא לא נושא פנים לאף אדם כשלמול פניו עומד אך ורק ציווי התורה הקדושה.

רק בכדי להמחיש את גדלותו, נביא כאן מעשה קצר המעיד על ידיעותיו המופלגות והתמדתו בתורה.

היה זה באחד השנים, ביום ל"ג בעומר, כאשר כל בני המשפחה הסבו לשולחן כשהיחיד שנעדר היה מרדכ"ה הקטן. חיפשו ובדקו היכן הוא ולא מצאו. רק לאחר שעה קלה הגיע מרדכ"ה והתיישב על יד השולחן. בהמשך הסעודה פנה אליו אביו המהר"ד מבעלזא ושאל אותו: בני יקירי מדוע אחרת לבוא? ומרדכ"ה הקטן השיב: למדתי בבית מדרש ושמעתי כי אומרים בשם ר' שלום מקאמינקא כי הפעם הל"ג שמוזכר רשב"י בש"ס, זה במעשה הידוע של ל"ג בעומר המופיע במסכת שבת בדף ל"ג. הדבר מאד עניין אותי, פניתי לארון הספרים ועברתי דף דף מתחילת מסכת ברכות וראיתי שאכן צדקו דבריו.

פנה אליו חזרה אביו המהר"ד וביקש: שמא תאמר לנו את כל המימרות שראית בהם מופיע שמו של הרשב"י.

ומרדכ"ה הקטן שהיה רק בן שנים עשרה שנים, פתח את פיו והחל לחזור על כל המימרות בזו אחר זו מבלי להתבלבל!

...

חייו של הכהן שלצורך העניין נקרא לו אברמלה, היו קשיים מנשוא. צרות רבות ושונות עברו עליו משחר ילדותו, כך שכאשר נקלע לניסיון הגדול של שמירת קדושת הכוהנים, רח"ל הוא לא הצליח לעמוד בו.

היה זה שידוך של אשה גרושה אשר הציע לו אחד משכניו שכנראה לא ידע כי אברמלה זכה להימנות על שבט הכהונה. עבור אברמלה היה זה שידוך מצויין שכן במצבו לא היו רבים אשר רצו להשתדך עמו, וכך למרות חומרת האיסור שנאסר על הכהנים לשאת אשה גרושה, החליט אברמלה לגשת לשידוך, ולאחר תקופה קצרה נסגר השידוך.

מנהג קדמון בהרבה מהקהילות בחו"ל שאין הכוהנים נושאים כפיהם אלא בחגים ובמועדים, מנהג זה גרם באופן טבעי כי נשיאת הכפיים באותם מקומות הפכה למעמד ייחודי בכל פעם מחדש. אולם באותה השנה, במקום שהכל ימיתנו ויצפו בקוצר רוח למעמד ברכת

נלחם בעוז בקדושת ישראל. ר' מרדכי מבילוגריא זיע"א

...

ועל דברים אלו הוסיפו ואמרו: זה שלימדנו חז"ל קשה זיווג של אדם כקריעת ים סוף, שהלא בכל יום אנו מזכירים את קריעת ים סוף בברכת אמת ויציב ואמת ואמונה, כי קריעת ים סוף שייכת לאמת, אולם השידוך רחוק מהאמת, ולכן קשה שיהיה זיווג כזה הנעשה באמת כמו קריעת ים סוף שהוזכרה בפסוקי אמת ויציב ואמת ואמונה.

ואקד ואשתחוה לה' ואברך את ה' אליה אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני". דברים אלו אמר אליעזר עבד אברהם כאשר סיפר את סיפור הגעתו ומציאת שידוכה של רבקה. ואמרו על כך בדרך צחות: אליעזר הודה לה' שהשידוך הצליח להיגמר ללא כל שקרים ולכן הוא אמר 'אשר הנחני ברך אמת', כי זהו דבר נס ופלא ששידוך יגמר ללא כל שקר.

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

חושך שמאיר את הנשמה

לראות בדרך כלל. הגן היה שומם, הכל היה דממה, הסתובבנו רק אנחנו קבוצה גדולה של נשים חסידות ברסלב בכל הגן במשך כמה שעות, מקומות שבזמנים אחרים עמוסים למכביר עכשיו היו ריקים, ואנו ניצלנו את השקט שעברנו הוא היה טוב. בוודאי שעדיף שהכל יסתיים וכולם יגיעו לאומן בהמוניהם ללא חשש, ובכל זאת דווקא החושך היה נקודה של אור מיוחדת שהרגשתי בנסיעה הזו".

במהלך היום העיר אומן שקטה, עם רדת הלילה היא הופכת לשממה בעקבות העוצר שמתחיל כאמור מהשעה אחת עשרה ועד חמש לפנות בוקר. בשעות אלה היציאה לרחובות אסורה ויש חוק האפלה, שאוסר להדליק מנורות ברחוב או בחדרים עם חלונות גלויים בכל אוקראינה.

"המצב בלילה שונה לגמרי ממה שאנחנו מכירות", מספרת גב' חיה א. "ברגע שמגיעה השקיעה והשמש יורדת אין שום פנס או משהו שמאיר בחוץ, אנחנו כמעט ולא מכירות את המצב הזה, לא בארץ ובמקומות אחרים, כי התרגלנו כל החיים שבחוף וברחובות בדרום יש אור.

"בלילה שיש ירח רואים קצת ואם לא אז פשוט לא רואים כלום. בארץ צריך לנסוע למדבר כדי להרגיש את זה, אם לא לוקחים פנס להאיר את הדרך אפשר ליפול מכל דבר קטן כי לא רואים כמה מטרים קדימה.

"בעיקרון אסור גם לצאת מהבתים אחרי אחת עשרה בלילה ועד הבוקר, ולכן זה גם משנה איפה נמצאים באומן כי אם נמצאים במקום קרוב לציון אז אפשר ללכת לציון, אבל אם זה ברחוב רחוק זה כבר מורכב יותר.

למרות זאת גברת אדל מספרת שהחושך והעלטה הם אלו שגורמים לקרבה גדולה יותר לצדיק. "דווקא החושך והעלטה הזו שיש בלילות הם סוג של חושך שמאיר את הנשמה, הרי לאומן אנחנו לא באות בשביל הגוף אלא בשביל הנפש, וכאשר הגשמיות חשוכה ושקטה יותר הנפש מתגלה יותר. להתבודד בציון הקדוש כשהכול מסביב שקט ורדום ורק הציון של רבינו הקדוש חי זה משהו שאי אפשר למצוא.

"גם כשיצאנו לגן סופיה, זה היה שונה ממה שרגילים

לאומן אנחנו באות בשביל הנפש. מעמד התשל"ך המסורתי (צולם על ידי נוכרי)

כפי שהשהות באומן שונה מימים עברו כך גם ההתארגנות לאש"ל. רוב המלונות באומן סגורים, חנויות כמעט אין ותושבי קהילת אומן היהודים שנמלטו עם פרוץ המלחמה רובם עדיין לא שבו. "אנחנו היינו במלון חושן אבל זה היה רק שינה בלי סעודות. בשבת קודם לכן הגיעו שתי קבוצות גדולות, קבוצה של נשים ועוד קבוצה של שמונה משפחות עם ילדים מתחת גיל שבע ובשבילם ארגנו סעודות, אבל גם את האוכל שלהם הביאו ממז'בז'".

(מגזין 'ניצוצות' אב תשפ"ב)

פתגם השבוע

לעולם אל ידחה אדם את תלמידו בשתי ידין,
אלא שמאל דוחה וימין מקרבת
(מבוסס על מסכת סוטה מ"ז).

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

הגלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

חסיד ברסלב אמיתי

אפשרות לשמור על מנהגי החסידות, שכן כל מעשה שהיה לו קשר ליהדות יכול היה להביא מעצר והיעלמות של הבן אדם, ומשנה לשנה כבר לא נותר כמעט מי שהעז להראות את יהדותו בגלוי."

אנטישמיות גלויה

אומנם לשמור תורה ומצוות לא יכלו היהודים שם, אבל את יהדותם לא שכחו לרגע, ולו בגין העובדה שהם סבלו מאנטישמיות עזה לאורך כל השנים. גילויי האנטישמיות היו סוג של אטרקציה עבור האוקראינים האדורים, ונראה כי המשקעים מתקופה ארוכה זו נותרו צרובים בנפשו של ר' חזקיהו עד אחרית הימים... הוא מספר על רדיפות וכינויי גנאי שסבל מהם עוד כשהיה ילד קטן בן ארבע. כולם ידעו בדיוק מיהו יהודי וההתנכלות הייתה בהתאם.

"למדי בבית הספר הממשלתי, אבל במשך שלוש שנים סבלתי מהגזענות ומשנאת ישראל. הם לא הסתפקו רק בקריאות נאצה ובמילות גנאי. ההורים של הילדים הנוכריים נתנו לילדיהם חינוך למופת... ללמדו אותם שיש להרביץ לילדים יהודיים! למותר לציין שהם קיימו את הוראת אבותיהם בהתלהבות ובתשוקה רבה. בשנה הרביעית, כשכבר לא יכולתי לשאת יותר את ההשפלות והמכות, פעל זקני ר' יעקב להעביר אותי לכיתה מקבילה.

שם למדו בני השכבה העליונה של העיר, כמו מהנדסים, רופאים ועורכי דין. כאן הייתה 'רק' אנטישמיות סמויה, אבל, ברוך ה', ההתנכלות, לעומת מה שחוויתי עד אז, פחתה משמעותית. למעשה,"

מסכם ר' חזקיהו את הילדות העשוקה, "ידעתי עד גיל עשרים שני דברים בלבד: א. שאני יהודי. ב. שבגלל זה שונאים אותנו שנאת מוות."

באותם ימים, עוד בזמן היותו נער צעיר, הוא התגלה כנער כישרוני. בסיום לימודי בית הספר קיבל מדליית זהב על הצטיינותו והמשיך למוסקבה. שם למד הנדסת בניין וזכה לציון הגבוה ביותר מבין מאה ועשרים תלמידים בגורי השנה ההיא, מה שמלמד על כישרונות מזהירים שבהם חנן אותו חונן הדעת.

"רק בדרך נס לא נזקקתי מהלימודים או מהעבודה", הוא מטעים - בהתייחס לגלי האנטישמיות האמורים. אבל כל אלו לא סיפקו אותו. "כל הזמן הרגשתי שאני מחפש משהו ולא ידעתי מה. עד שהתחלתי ללמוד תורה, שום דבר משלל המקצועות והעיסוקים שבהם דשתי לא הרווה את צימוני. רק בגיל עשרים ביקרתי לראשונה בחיי בבית כנסת, כשלמדתי במוסקבה, ולאחר מכן בסאך-פטרבורג.

(הכתבה והראיון המלא מתפרסמים במגזין 'ניצוצות' של חודש חשוון ה'רואה אור בימים אלו להצטרפות לקבלת המגזין לתיבת הדואר - 02-6321218)

מגוון הדמויות של חסידי ברסלב שפגשתי בחייכם הוא רחב מן הסתם. כל הסוגים, כל הסגנונות, כל הצבעים וכל הגילאים, אך אם לא פגשתי עדיין את החסיד ר' חזקיהו-צביאריה ויימן שליט"א, כנראה חסר לכם חלק חשוב במשמעות של מהו חסיד אמיתי.

הוא מוקף במכשירים מזמזמים ומתריעים ללא הרף, כבר ארבע-עשרה שנה שהוא שוכב כך משותק בכל גופו ללא יכולת לזוז, פשוטו כמשמעו: לא יד, לא רגל, לא אצבע. כלום. אפילו לא להניע את ראשו מעט לימין או לשמאל. הכל החל לפני כשלושים שנה, כאשר תקפה אותו מחלת ניוון שרירים, אך אחרי מספר שנים הפך למשותק, ולפני ארבע-עשרה שנים כבר התקשה לנשום בכוחות עצמו ולכן נאלץ להתחבר למכונת הנשמה תמידית, מה שצמצם את כל חייו אל המיטה עליה הוא נמצא.

בברסלב בוערת אש

אמנם כל זה הוא תיאור עצוב וחיצוני של גוף המסובל בייסורים כבר שנים, אך כעת, כאשר נעבור לדבר על ליבו הבוהר, השמח והמשתוקק של ר' חזקיהו-צביאריה, תחשדו בנו שאנו מדברים על אישיות אחרת.

חושיו, ברוך ה', דרוכים וערניים, עיניו פקוחות ובוחנות כל מה שקורה סביבו. סדר יומו מתחיל כבר בחצות לילה, אז הוא פותח את החברותא הקבועה שלו בלימוד 'ליקוטי מוהר"ן' וספרים נוספים. לאחר מנוחה נוספת

מגיע אליו אברך, נוטל את ידי כהלכה, מניח עימו תפילין ואז מתחיל ר' חזקיהו להתפלל. סליחה, לא להתפלל אלא לעבוד את עבודת התפילה במסירות נפש כמו חסיד של אמת, במאמץ אדיר מתוך שמחה פשוטה וטהורה. לאחר מנוחה נוספת וארוחת בוקר שיאכילו אותו, הוא יעבור לחובה אותה הוא מקפיד לקיים בכל יום: שעה התבודדות. לאחר מכן יעסוק בתורה שוב עד שעות הערב, כשכל חלק מסדר יומו, ולו הפשוט ביותר, מצריך מאמץ בלתי נתפס ומסירות נפש עצומה.

אבא היה חסיד ברסלב

הקשר של ר' חזקיהו לתורת רבינו הקדוש החל, למעשה, כבר אצל אביו שהגיע מהעיר אומן. "אבא שלי מגיע ממשפחה שהשתייכה לחסידי ברסלב בעבר, הם התגוררו באומן, ואמי ממשפחה רז'ניאית. אמא נולדה כנראה במעז'בז' ואביה, ר' יעקב פרלמן ז"ל, שימש כראש העיירה שם." מספר ר' חזקיהו לכתב 'ניצוצות'.

"אני לא זוכר שנסענו לציון של רבינו הקדוש, אבל הקשר שלי לתורת רבינו הקדוש החל מאבא, הוא היה חסיד ברסלב אך במהלך השנים כבר לא הייתה שום

מאמץ בלתי נתפס ומסירות נפש. ר' חזקיהו ויימן עם כתב ניצוצות

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לטפח צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, ערבות צוואה ע"פ ההלכה והחוק (בתשלום סמל').

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396

בית הדין למומנות

"נחלי המושפט"

בית דין אחיד לדין מומנות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומנים ומומנים.

בשרות האב"ד

הגאון הרב שלמה סייס שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ד מ"ד, ראש "ש"ת נחלי נח")